

Герой російсько-української війни

Буяр Анатолій Людвигович

Народився Анатолій Людвигович в селі Шаровечка Хмельницького району, там виріс, закінчив школу

У 1984 році пішов працювати на завод «Катіон» оператором станків, там працювали його батьки Людвиг і Людмила Буяри. Працюючи, Анатолій паралельно навчався в Хмельницькому електромеханічному технікумі на спеціальності «Технік-технолог», закінчив його у 1990 році. Відслужив строкову службу і знову до праці.

Анатолій Людвигович служив у зоні АТО із 2016 року, був водієм в санітарній роті. Ціною власного життя він рятував життя поранених бійців, забираючи їх часто під шаленими обстрілами з поля бою. Душа боліла за поранених побратимів, але він і надалі вмів уникати небезпек і вивозив важкопоранених в безпечну зону.

Із початком повномасштабної війни чоловік не став чекати повістки, а відразу виявив бажання обороняти Україну – пішов у військкомат і оформив необхідні документи. Анатолій попросив дружину, щоб вона відвезла його в Шепетівку у військову частину. Рішення чоловіка було твердим, тому сказав дружині: якщо вона не відвезе його туди, то поїде сам. А через два дні, при виконанні службового обов'язку, трагічно пішов... До небесного легіону... Там любити свою родину, свою Україну.

Йому було 54, але його буття – це відповідальність, досвідченість, доброта, знання і взаємоповага. Любив життя, був світлим воїном, мужнім захисником. Йдучи на війну, казав, що краще він туди піде, ніж вони прийдуть сюди, бо прагнув бути вільним душею у діях, мріях і помислах..

Анатолій Людвигович має нагороди: «Учасник бойових дій», «Учасник АТО», «За участь в антитерористичній операції», «За оборону рідної держави», подяки і грамоти за мужність, відвагу і захист України. Рішенням Хмельницької міської ради від 23.09.2022 року Анатолію Буяру присвоєно звання «Почесний громадянин Хмельницької міської територіальної громади» за особисту мужність та героїзм під час захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України